

ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา
เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์
ทุเรียนในวงระนอง
ทะเบียนเลขที่ สช 62100132

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง
สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนในวงระนอง คำขอเลขที่ 60100165 ทะเบียน
เลขที่ สช 62100132 ซึ่งมีรายการทางทะเบียนตามบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันยื่นคำขอขึ้นทะเบียน 27 กันยายน 2560

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. 2562

(นางสาววันเพ็ญ นิโครนจำรัส)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ทุเรียนในวงระนอง

- (1) เลขที่คำขอ 60100165 ทะเบียนเลขที่ สช 62100132
- (2) วันที่ยื่นคำขอ 27 กันยายน 2560 วันที่ขึ้นทะเบียน 27 กันยายน 2560
- (3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน 1) จังหวัดระนอง
2) นายสุรินทร์ สิ้นกัน
ที่อยู่
1) ศาลากลางจังหวัดระนอง เลขที่ 999 หมู่ 3 ถนนเพชรเกษม ตำบลบางรีน
อำเภอเมือง จังหวัดระนอง 85000
2) เลขที่ 46/1 หมู่ 2 ตำบลในวงเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง 85130
- (4) รายการสินค้า ทุเรียน

- (5) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า
คำนิยาม

ทุเรียนในวงระนอง (Naiwong Ranong Durian) หมายถึง ทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ผลทรงกลมรี มีร่องพูชัดเจน เปลือกบาง หนามถี่สีเขียว เนื้อหนาเนียนละเอียดสีเหลืองทอง เมล็ดลีบ รสชาติหวานหอม มัน กรอบ กลิ่นไม่ฉุน ปลูกในพื้นที่ตำบลในวงเหนือ และตำบลในวงใต้ ของอำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง

ลักษณะของสินค้า

(1) พันธุ์ทุเรียน : หมอนทอง

(2) ลักษณะทางกายภาพ

- ผล ทรงกลมรี มีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 3 – 7 กิโลกรัม
- เปลือกผล เปลือกบาง สีน้ำตาลถึงน้ำตาลเข้ม หนามแหลมยาวถี่สีเขียว
- เนื้อ เนื้อสีเหลืองทอง หนา เนียน ละเอียด
- รสชาติ หอมหวาน มัน กรอบ กลิ่นไม่ฉุน

กระบวนการผลิต

การปลูก

(1) ต้นพันธุ์ทุเรียน ต้องมาจากวิธีการเสียบยอดจากต้นพันธุ์ทุเรียนพื้นบ้านในพื้นที่กับกิ่งพันธุ์หมอนทองในจังหวัดระนอง หรือจากอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

(2) ควรปลูกในช่วงต้นฤดูฝน (พฤษภาคมของทุกปี) ขุดหลุมกว้าง 50 เซนติเมตร x ยาว 50 เซนติเมตร x ลึก 50 เซนติเมตร โดยใช้ปุ๋ยหมักใส่กันหลุมแล้วใช้ดินกลบเล็กน้อย ระยะในการปลูกขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ กรณีพื้นที่ราบ ปลูกแบบยกโคก ระยะห่างระหว่างต้น 8 x 8 เมตร กรณีพื้นที่ดอน ระยะห่างระหว่างต้น 10 x 10 เมตร หรือตามความเหมาะสมของพื้นที่

การดูแลรักษา

(1) ทูเรียนในวงระนองปลูกในพื้นที่ที่มีความชื้นสูง ฝนตกเกือบตลอดปี ทูเรียนจึงได้รับน้ำมากเพียงพอต่อการเจริญเติบโต ให้เริ่มตัดแต่งกิ่งเมื่อต้นตูเรียนมีอายุ 2 ปีขึ้นไป สูงประมาณ 3 เมตร โดยตัดกิ่งที่เป็นโรค กิ่งทับซ้อนออก เพื่อให้ต้นตูเรียนโปร่ง สำหรับต้นตูเรียนที่ให้ผลผลิตแล้ว ก่อนออกดอกควรเตรียมความพร้อมของต้นให้สมบูรณ์ กวาดเศษใบไม้เพื่อให้โคนแห้งกระตุ้นให้ออกดอก

(2) หลังออกดอก ให้น้ำตามความต้องการของต้นตูเรียน ตัดแต่งดอกให้เป็นรุ่นเดียว เพื่อไม่ให้แย่งอาหารกัน ตัดแต่งผลที่ไม่สมบูรณ์หรือเป็นโรคออก เพื่อควบคุมปริมาณผลต่อต้นให้เหมาะสม

(3) ภายหลังจากเก็บเกี่ยวให้ฟื้นฟูสภาพต้นให้มีความสมบูรณ์ ตัดแต่งกิ่งที่เป็นโรค และโดนแมลงศัตรูพืชทำลายออก

การเก็บเกี่ยว

เก็บเกี่ยวในช่วงเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม ของทุกปี หรืออาจลาดเคลื่อนเล็กน้อยแล้วแต่สภาพภูมิอากาศของแต่ละปี

(1) การเก็บเกี่ยว นับจำนวนวันหลังดอกบาน ซึ่งใช้ระยะเวลา 120 - 130 วัน หรือโดยสังเกตลักษณะของผลตูเรียนสุกจากขั้วผลสากไม่เขียวสด สีเปลือกเริ่มแห้งเป็นสีน้ำตาล ร่องพูเป็นรอยแยกเห็นชัด ปลิงบวม และการเคาะเปลือกจะดังโปร่ง (หลวมๆ) ถ้าเสียงที่บ แสดงว่ายังไม่พร้อมเก็บเกี่ยว

(2) เก็บเกี่ยวโดยใช้ตะขอไม้โยงกิ่ง ใช้สำหรับโยงกิ่งตูเรียนและใช้มีดตัดตูเรียน

(3) การขนย้าย ต้องขนย้ายอย่างระมัดระวังโดยใช้กระสอบป่านรองระหว่างผลแต่ละชั้นและมีการคัดแยกผลตูเรียนที่มีตำหนิ เป็นโรค ขั้วหักแยกไว้ พร้อมทั้งมีการคัดแยกขนาดและรูปร่าง

การบรรจุหีบห่อ

(1) รายละเอียดบนฉลากหรือหีบห่อ ให้ประกอบด้วยคำว่า “ตูเรียนในวงระนอง” และ/หรือ “Tu-Rian-Nai-Wong-Ra-Nong” และ/หรือ “Naiwong Ranong Durian”

(2) ให้ระบุชื่อและที่อยู่ผู้ผลิต/จำหน่าย วันที่ผลิต วันหมดอายุ และวิธีเก็บรักษา

(6) ความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งภูมิศาสตร์

ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ตำบลในวงเหนือและตำบลในวงใต้ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง ตั้งอยู่ประมาณละติจูดที่ 10 องศา 5 ลิปดา 49 ฟลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 98 องศา 47 ลิปดา 6 ฟลิปดาตะวันออก จุดกึ่งกลางระหว่างสองคาบสมุทร โดยฝั่งทะเลอันดามันของจังหวัดระนองเชื่อมต่อกับประเทศพม่า กับฝั่งทะเลอ่าวไทยที่เชื่อมต่อกับจังหวัดชุมพร เป็นพื้นที่ที่ล้อมรอบด้วยภูเขาหินปูนเหมือนอยู่ปากปล่องภูเขาไฟ ความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 320 เมตร และมีแหล่งน้ำจากป่าต้นน้ำและคลองสายหลัก คือคลองห้วยหอย และยังมีลำห้วยอีกมากมาย

ลักษณะภูมิอากาศ

พื้นที่ปลูกทุเรียนในวงระนอง ได้ชื่อว่ามีฝนตกชุกที่สุดของประเทศหรือที่รู้จักกันในนาม "เมืองฝนแปดแดดสี่" เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมทั้งสองด้าน คือจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้มีความชื้นสัมพัทธ์สูง อุณหภูมิจะต่ำกว่าพื้นที่อื่นของจังหวัดระนองประมาณ 1 - 2 องศาเซลเซียส ฝนตกชุก ฝนตกในแต่ละปีประมาณ 8 เดือน ตั้งแต่เดือนเมษายน - พฤศจิกายน และตกมากที่สุดในช่วงเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม มีความชื้นสูง โดยความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี สูงสุดเฉลี่ย 95%

จากลักษณะภูมิประเทศในพื้นที่ดังกล่าว ส่งผลให้ทุเรียนที่ปลูกมีความสมบูรณ์ เนื้อมีสีเหลืองทองมัน กรอบ เมล็ดลีบ รสชาติหวานหอม

ประวัติความเป็นมา

ทุเรียนในวงระนอง คำว่า "ในวง" หมายถึง ในวงเขาหรือพื้นที่ที่มีภูเขาล้อมรอบ โดยเรียกตามสภาพที่ตั้งทางภูมิประเทศ ที่อดีตชาวบ้านแถบบ้านบึงหวาน จังหวัดชุมพรและบ้านปากแพรก จังหวัดระนอง ใช้เรียกกันติดปากเมื่อได้เข้าไปหาของป่าหรือล่าสัตว์ป่าในพื้นที่ซึ่งมีความลับซับซ้อน จนเมื่อปี พ.ศ. 2526 เริ่มมีประชากรอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ ซึ่งเป็นการอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานของประชากรจากทั่วประเทศรวม 58 จังหวัด โดยเฉพาะภาคอีสานและภาคใต้ เช่น จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี ดังนั้น ชุมชนจึงมีทั้งวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงความเป็นชุมชนคนใต้ และชุมชนคนอีสานในพื้นที่เดียวกัน อีกทั้งยังคงความเป็นเอกลักษณ์ทางประเพณีและวัฒนธรรมของตนเองสูง โดยเฉพาะงานบุญประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ด้วยสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ลาดชัน การสัญจรลำบาก ชาวบ้านจึงเริ่มถางป่าเพื่อปลูกกาแฟและข้าวไร่ไว้บริโภค ต่อมาปี พ.ศ. 2535 ราคากาแฟตกต่ำเกษตรกรเริ่มตัดต้นกาแฟทิ้งหันมาปลูกพืชชนิดอื่น ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน จนกระทั่งปี พ.ศ. 2536 นายระพิน นวลน้อย กำนันตำบลในวงใต้ นำกล้าพันธุ์ทุเรียนหมอนทอง มาจากอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร โดยเริ่มปลูกที่ตำบลในวงใต้ เกษตรกรจึงเริ่มปลูกทุเรียนมากขึ้น ชาวบ้านส่วนใหญ่จะมีขนบธรรมเนียมในการทำสวนทุเรียน โดยจะมีการไหวสวน (ไหว้เจ้าที่) ประจำปี หลังจากเสร็จสิ้นฤดูกาลเก็บเกี่ยวและมีความเชื่อว่าปลูกทุเรียนไว้ถือว่าเป็นไม้มงคลเพื่อป้องกันอุปสรรคขวากหนาม ด้วยสภาพพื้นที่และสภาพอากาศที่เหมาะสมทำให้ผลผลิตทุเรียนมีคุณภาพดี ทุเรียนในวงระนองจึงเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากยิ่งขึ้น จังหวัดระนองได้ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลละอุ่นเหนือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง และอำเภอละอุ่น จัดงานประจำปีภายใต้ชื่องาน "วันผลไม้ประจำปี ทุเรียนดีบ้านในวง" ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 จนมาถึงปัจจุบัน สำหรับการจัดงานจะมีขึ้นในช่วงเดือนสิงหาคมของทุกปี

(7) ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การปลูกทุเรียนในวงระนอง ครอบคลุมพื้นที่ 2 ตำบล คือ ตำบลในวงเหนือ และตำบลในวงใต้ ของอำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง รายละเอียดตามแผนที่

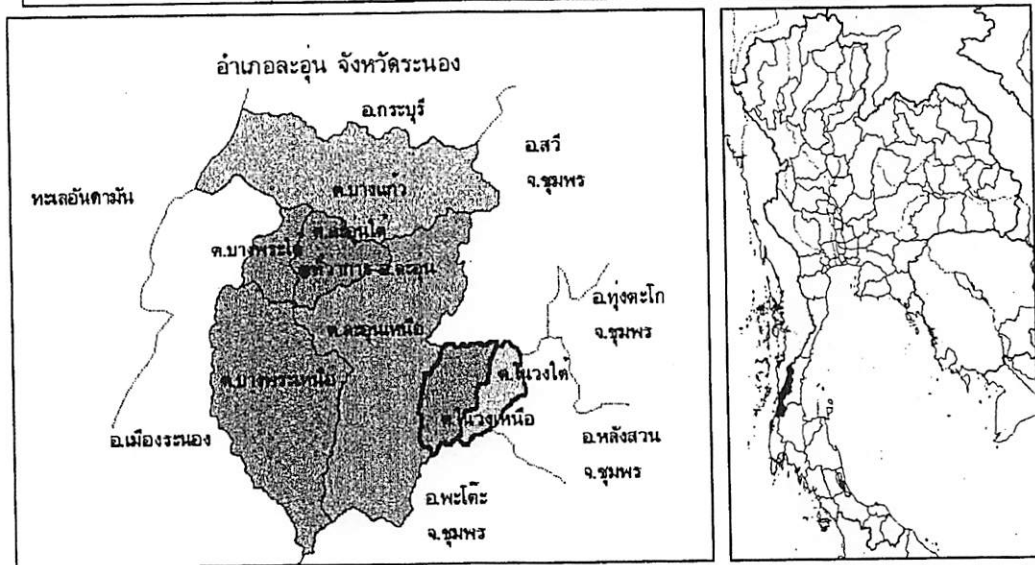
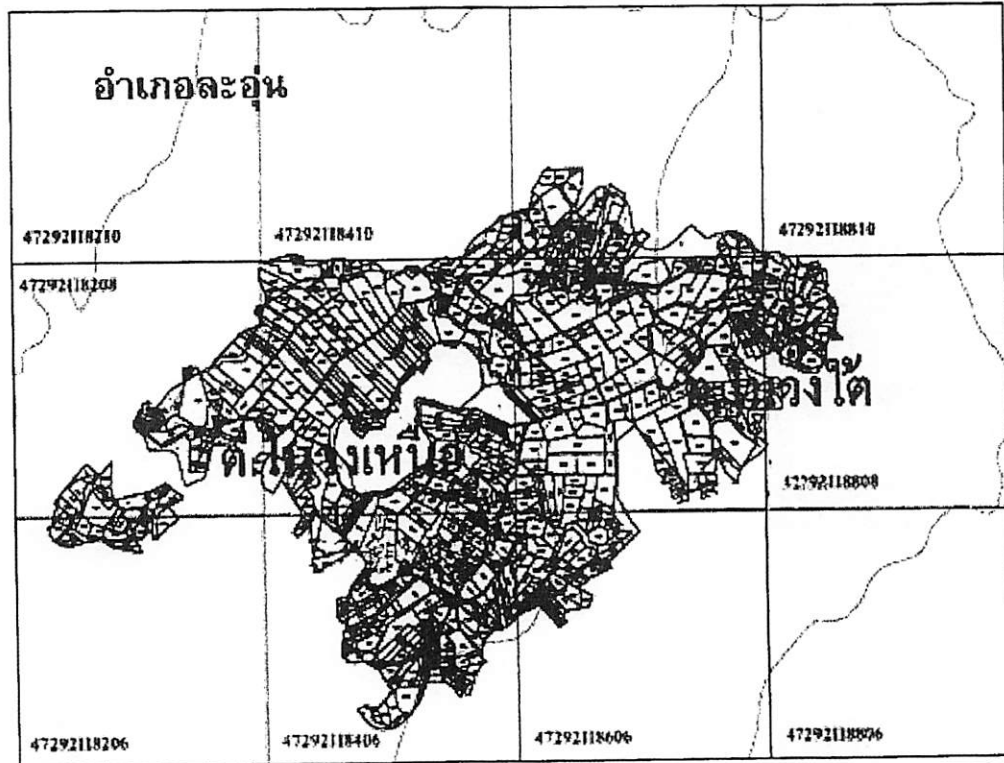
(8) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

- (1) ทุเรียนในวงระนอง ต้องผลิตในเขตพื้นที่ที่กำหนด ตามกระบวนการผลิตข้างต้น
- (2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ คือ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ปลูกทุเรียนในวงระนอง รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

(9) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

- (1) จัดให้มีระบบการตรวจสอบและควบคุม ทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิตและระดับจังหวัด
 - (2) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า ที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนในวงระนอง
 - (3) ผู้ขอขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้า จะต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานสำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนในวงระนอง
-

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ ทุเรียนในวงระนอง

ขอบเขตพื้นที่การปลูกทุเรียนในวงระนอง ครอบคลุมพื้นที่ 2 ตำบล คือ ตำบลในวงเหนือ และตำบลในวงใต้ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง